

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0563 van 12 augustus 2014
in de zaak 1011/0691/A/8/0642

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. mevrouw [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
de heer Francis CHARLIER
kantoor houdende te 8860 Lendeledede, Langemuntelaan 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 maart 2011, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 24 februari 2011.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek verworpen.

De deputatie heeft aan de verzoekende partijen een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het slopen en herbouwen van een stal.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een terrein gelegen te [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben geen wederantwoordnota ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel aan de tweede kamer werd toegewezen, werd op 30 juni 2014 aan de achtste kamer toegewezen.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 15 juli 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Geert DE WOLF heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sofie BOEYKENS die voor de verzoekende partijen verschijnt, is gehoord.

De verwerende partij is schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

Op 21 juni 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het slopen en herbouwen van een stal.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan 'Halle-Vilvoorde-Asse', vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 maart 1977, in agrarisch gebied gelegen.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, evenmin binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 3 juli 2010 tot en met 1 augustus 2010 wordt gehouden, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling Vlaams-Brabant brengt op 20 juli 2010 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek brengt op 9 september 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op 5 oktober 2010 een ongunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dilbeek neemt geen beslissing binnen de door artikel 4.7.18, §1, eerste lid, 1°, b VCRO bepaalde vervaltermijn van 105 dagen, zodat de aanvraag met toepassing van artikel 4.7.18, §2 VCRO wordt geacht te zijn afgewezen. Die stilzwijgende weigeringsbeslissing wordt met een aangetekende brief van 22 oktober 2010 aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht.

De verzoekende partijen tekenen tegen de stilzwijgende weigeringsbeslissing op 18 november 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 7 februari 2011 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 17 februari beslist de verwerende partij op 24 februari 2011 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

1. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed gelegen in een agrarisch gebied. Artikel 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen is van kracht.

De aanvraag gebeurt niet in functie van een agrarische of para-agrarische activiteit en is hierdoor in strijd met het planologisch voorschrift van agrarisch gebied.

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan. Het goed maakt geen deel uit van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

2. De aanvraag is niet gelegen binnen een overstromingsgevoelige zone. Gezien de aanvraag een nieuwbouw van een open stal betreft dient overgegaan te worden tot afkoppeling van het hemelwater, overeenkomstig de provinciale verordeningen. Het plan vermeldt een watervoorraadbak van 1000 liter. Dit is onvoldoende. De aanstiplijst vermeldt dat er een regenwaterput van 2.000 liter wordt voorzien en een buffervolume met vertraagde afvoer van 2.000 liter. De hemelwaterput zal gebruikt worden als drinkwater voor de dieren en het reinigen van de stal. De aanduidingen op de aanstiplijst komen niet overeen met de aanduidingen op het plan. Dit dient in orde gebracht te worden vooraleer een stedenbouwkundige vergunning overwogen kan worden.

3. Artikel 4.4.17 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat de vigerende bestemmingsvoorschriften op zichzelf geen weigeringsgrond vormen bij de beoordeling van een aanvraag voor een stedenbouwkundige vergunning voor het op dezelfde plaats herbouwen van een bestaande zonevreemde constructie, niet zijnde woningbouw. Onder herbouw op dezelfde plaats wordt verstaan dat ten minste drie kwart van de bestaande oppervlakte overlapt. De bestemmingszone mag geen ruimtelijk kwetsbaar gebied betreffen, noch mag de aanvraag gelegen zijn in recreatiegebied.

De artikelen 4.4.10 en 4.4.11 geven hierover het toepassingsgebied, de draagwijdte en algemene bepalingen weer. Hierin wordt bepaald dat o.a. het herbouwen van een bestaande constructie enkel van toepassing is op vergunningsaanvragen die betrekking hebben op hoofdzakelijk vergunde en niet verkrotte zonevreemde constructies. De toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, zoals vermeld in artikel 4.3.1. §1, eerste lid, 1°, moet worden uitgevoerd en in het bijzonder wordt nagegaan of het architecturaal karakter van de herbouwde constructie behouden blijft. Artikel 4.3.1. §1 vermeldt dat een vergunning moet worden geweigerd indien de aanvraag onverenigbaar is met een goede ruimtelijke ordening.

Er mag aangenomen worden dat de constructie (gedeeltelijk) is opgericht in 1958. Dit blijkt uit een verkoopsakte van 25 april 2006 van de voorliggende grond waar sprake is van een stal waarvan de verkopers verklaren dat deze werd opgericht in 1958.

De huidige constructie heeft geen duurzaam karakter. Het betreft hier een samengetimmerd geheel van golfplaten. Bijgevolg is het moeilijk om over een al dan niet verkrotte toestand te spreken. Er heeft geen werkelijk verval plaats gevonden, maar de constructie is al bij aanvang rudimentair en weinig duurzaam in elkaar gezet.

Ten slotte dient steeds de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening beoordeeld te worden. De huidige constructie staat ingeplant te midden van het open gebied. De openheid van het landschap tussen het woonlint langs westelijke zijde en het Kluizenbos langs oostelijke zijde dient maximaal gevrijwaard te blijven. Een herbouw op dezelfde plaats is ruimtelijk niet verantwoord. Een bestendiging van een bouwwerk, na afbraak van het bestaande, in dit geïsoleerd open gebied is storend in het landschap.

De herbouw die wordt voorzien volgt slaafs de vorm en oppervlakte van de huidige constructie. Het betreft hier een samenvoeging van volumes die in de tijd tegen elkaar werden voorzien afhankelijk van de nood. Het is wenselijk dat bij het oprichten van een nieuwe constructie wordt nagedacht over een werkelijke integratie in het landschap, zowel naar inplanting toe als wat de vormgeving en het materiaalgebruik betreft.

4. Los van artikel 4.4.17, waarbij de mogelijkheid van een herbouw van een bestaande constructie wordt bekeken, bestaat de mogelijkheid om stallingen op te richten voor weidedieren. Gelet op de aanwezigheid van 4 ezels op de weide wordt er vanuit gegaan dat in feite een stal wordt gevraagd voor deze dieren. Dit kan mogelijk gekaderd worden binnen de bepalingen van de omzendbrief RO/2002/01, stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven (max. 4 weidedieren per hectare grond en 10m² à 15m² stallingsoppervlakte per weidedier).

Een permanente stalling zal op de huiskavel voorzien moeten worden. Een tijdelijk schuilhok kan op de weide voorzien worden, zoveel mogelijk aansluitend op de zonevreemde woning zodat de openheid maximaal bewaard wordt.

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- de inplanting van een nieuwe constructie te midden van het open landschap doet afbreuk aan een goede ruimtelijke ordening. Bij herbouw is een gewijzigde inplanting mogelijk;*
- het is moeilijk om over een al dan niet verkrotte toestand te spreken. Er heeft geen werkelijk verval plaatsgevonden, maar de constructie is al bij aanvang rudimentair en weinig duurzaam in elkaar gezet;*
- gelet op de huidige toestand is het beter een aanvraag te overwegen op basis van de omzendbrief RO/2002/01, stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven.*

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat de tijdigheid van het beroep betreft

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing met een aangetekende brief van 3 maart 2011 aan de verzoekende partijen betekend. Het verzoekschrift is met een aangetekende brief van 24 maart 2011 ingediend.

Daaruit volgt dat het beroep binnen de door artikel 4.8.16, §2, 1°, a VCRO bepaalde vervaltermijn van dertig dagen is ingesteld.

B. Ontvankelijkheid wat het belang en de hoedanigheid van de verzoekende partijen betreft

De verzoekende partijen beschikken als aanvragers op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 1° VCRO over het rechtens vereiste belang bij hun beroep.

Uit de bij het verzoekschrift gevoegde volmacht blijkt dat Francis CHARLIER behoorlijk is gemachtigd om namens de verzoekende partijen bij de Raad een verzoekschrift tot vernietiging van de bestreden beslissing in te stellen.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Een tweede middel ontleen de verzoekende partijen aan de schending van het vertrouwensbeginsel:

“... ”

Verzoekers hebben in 2009 een eerste vergunningsaanvraag ingediend voor het slopen van de bestaande stalling en het herbouwen van de stal op een andere plaats.

*Na een driepartijenoverleg “Agentschap Ruimte en Erfgoed – gemeentelijke administratie – verzoekers” wordt het aanvraagdossier ingetrokken omdat door de overheid is gesteld dat geen gewijzigde inplanting zou worden toegestaan (zie rubriek II.2.1 – **STUK 002**).*

Het nieuwe aanvraagdossier gaat vervolgens uit van een herbouw van de stal op dezelfde plaats. Deze nieuwe aanvraag is nu met de bestreden beslissing geweigerd omdat “de inplanting van een nieuwe constructie te midden van het open landschap (...) afbreuk (doet) aan een goede ruimtelijke ordening. Bij herbouw is een gewijzigde inplanting mogelijk”.

Één en ander houdt een schending in van het zogenaamde vertrouwensbeginsel.

De Raad van State omschrijft het vertrouwensbeginsel als “één der beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen betrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan” (...).

Verzoekers zien zich geplaagd voor de situatie waarin zij:

- *een aanvraagdossier indienen tot herbouwen op een andere plaats,*
- ***op aangeven van de overheid** de aanvraag intrekken omdat herbouwen op een andere plaats niet zou worden toegestaan,*
- *vervolgens een nieuw aanvraagdossier indienen tot herbouwen op dezelfde plaats,*
- *om tot slot geconfronteerd te worden met een weigeringsbeslissing vanwege de overheid omdat nu toch de voorkeur zou worden gegeven aan een herbouw op een andere plaats.*

Ingevolge het vertrouwensbeginsel moet nochtans worden gesteld dat "wanneer het bestuur een verzoek van een rechtsonderhorige afwijst en tegelijk een advies tot handelen geeft, alsdan (...) de betrokkene erop (mag) vertrouwen dat dit advies niet foutief is" (...). Nu heeft in casu precies het volgen van het advies van de overheid aanleiding tot een weigeringsbeslissing.

...

2.

De verwerende partij antwoordt als volgt:

“ ...

In het tweede middel argumenteert verzoekende partij dat de deputatie het vertrouwensbeginsel schendt doordat zij in haar beslissing overweegt dat "de inplanting van de nieuwe constructie te midden van het open landschap afbreuk doet aan een goede ruimtelijke ordening. Bij herbouw is een gewijzigde inplanting mogelijk.", terwijl het Agentschap Ruimte en Erfgoed in het kader van de oorspronkelijke vergunningsaanvraag zou hebben gesteld dat geen gewijzigde inplanting zou worden toegestaan en verzoeker adviseert om een gewijzigde vergunningsaanvraag in te dienen voor het herbouwen op dezelfde plaats.

Deze argumentatie dient echter te worden verworpen.

Bij het beantwoorden van de vraag of er sprake is van een schending van het vertrouwensbeginsel moet vooreerst rekening worden gehouden met het feit dat de deputatie geenszins gebonden is door hetgeen door vertegenwoordigers van de gemeentelijke dienst Ruimtelijke Ordening en van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, Afdeling Vlaams-Brabant is gezegd in het kader van een overleg met verzoeker. Een eenvoudige lezing van de betrokken regelgeving leert dat de deputatie in het kader van de administratieve beroepsprocedure immers over de volheid van bevoegdheid beschikt om de aanvraag te beoordelen. Artikel 4.7.21., §1, VCRO stelt:

(...)

Dit houdt in dat de deputatie over een eigen beoordelingsbevoegdheid beschikt zowel wat de legaliteit als wat de opportuniteit van de aanvraag betreft, en dus bij het al dan niet afleveren van een vergunning over een zekere discretionaire bevoegdheid beschikt binnen de grenzen die eigen zijn aan het behoorlijk bestuur, waaronder het vertrouwensbeginsel.

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur luidens hetwelk de overheid de gerechtvaardigde verwachtingen die zij bij de rechtsonderhorigen heeft gewekt, in beginsel moet honoreren. De burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan. Het vertrouwensbeginsel is de zgn. materiële component van het rechtszekerheidsbeginsel, luidens hetwelk de inhoud van het recht voorzienbaar en toegankelijk moet zijn, zodat de rechtszoekende in redelijke mate de gevolgen van een bepaalde handeling kan voorzien op het tijdstip dat die handeling wordt verricht. De Raad van State geeft aan welke voorwaarden moeten zijn voldaan opdat het vertrouwensbeginsel van toepassing zou zijn (...). De Raad stelt dat opdat dit beginsel zou kunnen worden ingeroepen, aan drie voorwaarden moet voldaan zijn, namelijk:

- 1. een vergissing van het bestuur;*
- 2. het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan een rechtsonderhorige;*

3. *de afwezigheid van een gewichtige reden om die rechtsonderhorige dat voordeel te ontnemen.*

Overeenkomstig deze rechtspraak rijst er dus maar een probleem van gewekt vertrouwen wanneer de overheid een vergissing heeft begaan die zij wenst recht te zetten, en de betrokkene daardoor een voordeel verliest dat hij ingevolge deze vergissing eerst wel had. De derde voorwaarde impliceert bovendien dat er geen absoluut recht is op een gewettigd vertrouwen. Wanneer daarvoor gewichtige redenen voor handen zijn, dan kan het verantwoord zijn om het gewekte vertrouwen toch niet in te lossen. Dit laat de overheid - en de rechter - toe om een belangenafweging te maken tussen enerzijds het belang van de burger bij de honorering van het vertrouwen, en anderzijds het algemeen belang, in casu de goede ruimtelijke ordening.

In voorliggend geval werd er in hoofde van verzoeker echter geen voordeel verleend. Naar aanleiding van een overleg dat verzoeker op 3 november 2009 heeft gehad met vertegenwoordigers van de gemeentelijke dienst Ruimtelijke Ordening en van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, Afdeling Vlaams-Brabant, is aangegeven dat een gewijzigde inplanting van de stal niet zou worden toegestaan. Op aangeven van de overheid trekt verzoeker de aanvraag vervolgens in en dient een nieuwe aanvraag in tot het herbouwen van de stal op dezelfde plaats.

Aan verzoeker werd op die manier slechts duidelijk gemaakt dat het herbouwen van de stal met gewijzigde inplanting niet zou worden toegestaan. Er werd aangegeven dat een aanvraag tot herbouwen op dezelfde plaats een betere mogelijkheid was. Hetgeen door de op het overleg vertegenwoordigde overheden als goedbedoeld advies is meegegeven, creëert echter geenszins een voordeel of recht in hoofde van verzoeker waarop hij aanspraak zou kunnen maken. Er kan bijgevolg geen sprake zijn van een schending van het vertrouwensbeginsel.

...

Beoordeling door de Raad

1.

De verwerende partij oordeelt in de bestreden beslissing dat de aanvraag onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening. Die onverenigbaarheid wordt als volgt gemotiveerd:

“ ...

De huidige constructie staat ingeplant te midden van het open gebied. De openheid van het landschap tussen het woonlint langs westelijke zijde en het Kluizenbos langs oostelijke zijde dient maximaal gevrijwaard te blijven. Een herbouw op dezelfde plaats is ruimtelijk niet verantwoord. Een bestendiging van een bouwwerk, na afbraak van het bestaande, in dit geïsoleerd open gebied is storend in het landschap.

De herbouw die wordt voorzien volgt slaafs de vorm en oppervlakte van de huidige constructie. Het betreft hier een samenvoeging van volumes die in de tijd tegen elkaar werden voorzien afhankelijk van de nood. Het is wenselijk dat bij het oprichten van een nieuwe constructie wordt nagedacht over een werkelijke integratie in het landschap, zowel naar inplanting toe als wat de vormgeving en het materiaalgebruik betreft.

...”

De verwerende partij besluit dat de inplanting van een nieuwe constructie te midden van het open landschap afbreuk doet aan de goede ruimtelijke ordening en dat bij herbouw een gewijzigde inplanting mogelijk is.

De verzoekende partijen voeren in het tweede middel aan dat de verwerende partij het vertrouwensbeginsel schendt door de aangevraagde herbouw van de stal op dezelfde plaats om redenen van een goede ruimtelijke ordening af te wijzen. Ter adstructie van die schending verwijzen de verzoekende partijen naar de aanvraag die zij op 3 juli 2009 voor de sloop van de stal en de herbouw op een andere plaats hebben ingediend. Nadat hen tijdens een overleg met de gemeentelijke administratie en de afdeling Vlaams-Brabant van het Agentschap Ruimte en Erfgoed te verstaan zou zijn gegeven dat een inplanting op een andere plaats niet kan worden vergund, hebben de verzoekende partijen die aanvraag ingetrokken en vervolgens een aanvraag voor de herbouw van de stal op dezelfde plaats ingediend. Die laatste aanvraag wordt met de bestreden beslissing dan weer geweigerd omdat de verwerende partij de voorkeur uitspreekt voor de herbouw op een andere plaats.

2.

Het vertrouwensbeginsel is een beginsel van behoorlijk bestuur dat moet vermijden dat de rechtmatige verwachtingen die een rechtsonderhorige uit het bestuurlijk optreden put, tekort worden gedaan. Het vertrouwensbeginsel kan enkel geschonden zijn wanneer eenzelfde overheid op een niet te verantwoorden wijze terugkomt van een vaste gedragslijn, of van toezeggingen of beloften die zij in een bepaald concreet geval heeft gedaan.

De verzoekende partijen tonen niet aan dat de bestreden beslissing op onrechtmatige wijze afwijkt van een vorige beoordeling, waar het de locatie van de herbouw van de stal betreft, van de goede ruimtelijke ordening door de verwerende partij. Zij leggen geen enkele beslissing of geen enkel standpunt van de verwerende partij voor waaruit enig vertrouwenwekkend gedrag zou blijken waartegen de bestreden beslissing ingaat. De verzoekende partijen kunnen niet dienstig verwijzen naar het driepartijenoverleg tussen hen, de administratie van de gemeente Dilbeek en het Agentschap Ruimte en Erfgoed naar aanleiding van hun op 3 juli 2009 ingediende aanvraag. De verwerende partij heeft niet aan dat overleg deelgenomen en dus geen standpunt betreffende de goede ruimtelijke ordening ingenomen. Het vertrouwensbeginsel slaat op de rechtmatige verwachtingen die door het optreden van dezelfde overheid zijn gewekt. Alleen al om die reden faalt het beroep op het vertrouwensbeginsel.

Ten overvloede wordt er nog opgemerkt dat de verzoekende partijen geen vertrouwenwekkend gedrag van welk vergunningverlenend bestuursorgaan dan ook bewijzen. De verzoekende partijen leggen enkel een afschrift voor van hun brief van 24 november 2009 aan de dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente Dilbeek waarin zij meedelen dat zij op grond van het op 3 november 2009 gehouden, als 'constructief' bestempeld gesprek hun lopende aanvraag intrekken en een nieuwe aanvraag voor de herbouw op dezelfde plaats aankondigen. Met een brief van dezelfde datum van 24 november 2009 delen zij die intrekking en hun voornemen om een nieuwe aanvraag in te dienen aan de afdeling Vlaams-Brabant van het Agentschap Ruimte en Erfgoed mee. Daaruit blijkt niet welk bestuursorgaan welk standpunt binnen welke perken over de slaagkansen van een aanvraag tot herbouw op dezelfde plaats heeft ingenomen.

3.

Een schending van het vertrouwensbeginsel wordt niet aangetoond. Voor het overige leveren de verzoekende partijen in het middel geen kritiek op de in de bestreden beslissing gegeven feitelijke beschrijving van de omgeving van de bouwplaats en op de beoordeling dat de aanvraag afbreuk doet aan het open landschap. De verzoekende partijen argumenteren niet dat die

beoordeling van de goede ruimtelijke ordening op onjuiste gegevens berust of kennelijk onredelijk is.

Het middel is ongegrond.

B. Eerste en derde middel

Standpunt van de verzoekende partijen

1.

In het eerste middel roepen de verzoekende partijen de schending in van artikel 4.1.1, 15° en artikel 4.4.10, §1, eerste lid VCRO. De verzoekende partijen voeren aan dat zij aan alle voorwaarden voldoen om aanspraak te maken op de toepassing van de basisrechten voor de herbouw van een bestaande zonevrije constructie, niet zijnde woningbouw, op dezelfde plaats. Door te stellen dat de constructie *'al bij aanvang rudimentair en weinig duurzaam in elkaar (is) gezet'*, zou de verwerende partij ten onrechte hebben geoordeeld dat de aanvraag niet voldoet aan de door artikel 4.4.10, §1 VCRO algemeen gestelde voorwaarde dat de zonevrije constructie niet verkrot mag zijn op het ogenblik van de eerste vergunningsaanvraag. De verzoekende partijen argumenteren aan de hand van fotomateriaal en op grond van de parlementaire voorbereidingen en rechtsleer dat de stal wel degelijk voldoet aan de elementaire eisen van stabiliteit en dus niet verkrot is in de zin van artikel 4.1.1, 15° VCRO.

2.

In het derde middel viseren de verzoekende partijen het motief in de bestreden beslissing dat zij een aanvraag op basis van de omzendbrief RO/2002/01 van 25 januari 2002 'Richtlijnen voor de beoordeling van aanvragen om een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen of oprichten van stallingen voor weidedieren, geen betrekking hebbend op effectieve beroepslandbouwbedrijven' zouden moeten overwegen. De verzoekende partijen voeren aan dat er voor hun aanvraag reden is om gebruik te maken van de in die omzendbrief gemaakte uitzondering op het principe dat stallingen bij de woningen moeten worden ingeplant. De toepassing van die uitzondering sluit aan, aldus de verzoekende partijen, bij de decretale basisrechten voor zonevrije constructies.

Beoordeling door de Raad

Artikel 4.4.11 VCRO bepaalt dat bij de afgifte van een vergunning op grond van de regeling betreffende de basisrechten voor zonevrije constructies de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, vermeld in artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, onverkort geldt. Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, b VCRO volgt dat een vergunning moet worden geweigerd als de aanvraag onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening is. De onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening is aldus een op zichzelf staande grond om de vergunning te weigeren.

Uit de bespreking van het tweede middel blijkt dat de verzoekende partijen er niet in slagen om het weigeringsmotief dat de aanvraag onverenigbaar met de goede ruimtelijke ordening is, te weerleggen. Het niet weerlegde motief van de onverenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening volstaat als motief om de bestreden beslissing te verantwoorden.

De wettigheidskritiek die de verzoekende partijen in het eerste en het derde middel geven, komt neer op kritiek op overtuigende motieven en is om die reden onontvankelijk. Kritiek op overtuigende motieven kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

De middelen worden verworpen.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Geert DE WOLF, voorzitter van de achtste kamer,
 met bijstand van

Lieselotte JOPPEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Lieselotte JOPPEN

Geert DE WOLF